

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥
 तस्यतद्वचनं श्रुत्वा दुःखितस्य विशेषतः ॥ उवाच राजन् पुत्रस्ते प्राप्तकालमिदं वचः ॥ २१ ॥ विमृज्य नेत्रे पाणिभ्यां शोकजं बाष्पमुत्सृजन् ॥ कृपादीन्सतदा वीरा-
 न्सर्वानेव नराधिपः ॥ २२ ॥ ईदृशो लोकधर्मो यथा त्रानिर्दिष्ट उच्यते ॥ विनाशः सर्वभूतानां कालपर्यायमागतः ॥ २३ ॥ सोयं मांसमनुप्राप्तः प्रत्यक्षं भवतां हि-
 यः ॥ पृथिवीं पालयित्वा हमेतां निष्ठा मुपागतः ॥ २४ ॥ दिष्ट्या नाहं परावृत्तो युद्धे कस्यांचिदापदि ॥ दिष्ट्या हं निहतः पापैश्छलेनैव विशेषतः ॥ २५ ॥ उत्साहश्चरु-
 तो नित्यं मया दिष्ट्या युयुत्सता ॥ दिष्ट्या चास्मि न हतो युद्धे निहतज्ञातिबांधवः ॥ २६ ॥ दिष्ट्या च वोहं पश्यामि मुक्तानस्माज्जनक्षयात् ॥ स्वस्तियुक्तांश्च कल्यांश्च त-
 न्मे प्रियमनुत्तमं ॥ २७ ॥ मा भवं तोत्रतप्यं तां सौहृदान्निधनेन मे ॥ यदि वेदाः प्रमाणं वो जिता लोकामयाऽक्षयाः ॥ २८ ॥ मन्यमानः प्रभावं च कृष्णस्यामि ततेज-
 सः ॥ तेन न च्यावितश्चाहं क्षत्रधर्मास्त्वनुष्ठितात् ॥ २९ ॥ समया समनुप्राप्तो नास्मि शोच्यः कथंचन ॥ कृतं भवद्भिः सदृशमनुरूपमिवात्मनः ॥ ३० ॥ यतितं विज-
 ये नित्यं दैवं तु दुरतिक्रमं ॥ एतावदुक्त्वा वचनं बाष्पव्याकुललोचनः ॥ ३१ ॥ तूष्णीं बभूव राजेंद्र रुजाऽसौ विद्वलो भृशं ॥ तथानुद्वह्य राजानं बाष्पशोकसमन्वितं ॥
 ॥ ३२ ॥ द्रौणिः क्रोधेन जज्वाल यथावद्भिर्जगत्क्षये ॥ स च क्रोधसमाविष्टः पाणौ पाणिनिपीड्य च ॥ ३३ ॥ बाष्पविद्वलयावाच राजानमिदमब्रवीत् ॥ पिता मे नि-
 हतः क्षुद्रैः सुनृशंसेन कर्मणा ॥ ३४ ॥ न तथा तेन तप्यामि यथाराजं स्वयाद्य वै ॥ शृणु चेदं वचो मत्स्येन वदतः प्रभो ॥ ३५ ॥ इष्टापूर्तेन दानेन धर्मेण सुरुतेन च ॥
 अद्याहं सर्वपंचालान्वासुदेवस्य पश्यतः ॥ ३६ ॥ सर्वोपायैर्हि नेष्यामि प्रेतराजनिवेशनं ॥ अनुज्ञांतु महाराज भवान्मे दातुमर्हति ॥ ३७ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं द्रोण-
 पुत्रस्य कौरवः ॥ मनसः प्रीतिजननं कृपं वचनमब्रवीत् ॥ ३८ ॥ आचार्यशीघ्रं कलशं जलपूर्णं समानय ॥ सतद्वचनमाज्ञाय राज्ञो ब्राह्मणसत्तमः ॥ ३९ ॥ कलशं
 पूर्णमादाय राज्ञो तिकमुपागमत् ॥ तमब्रवीन्महाराज पुत्रस्तव विशांपते ॥ ४० ॥ ममाज्ञया द्विजश्रेष्ठ द्रोणपुत्रो भिषिच्यतां ॥ सैन्यापत्येन भद्रं ते मम चेदिच्छसिप्रि-
 यं ॥ ४१ ॥ राज्ञो नियोगाद्योद्धव्यं ब्राह्मणेन विशेषतः ॥ वर्तताक्षत्रधर्मेण त्वेवं धर्मविदो विदुः ॥ ४२ ॥ राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा रूपः शारद्वतस्तथा ॥ द्रौणिराज्ञो नियो-
 गेन सैन्यापत्येभ्यषेचयत् ॥ ४३ ॥ सो भिषिक्तो महाराज परिष्वज्य नृपोत्तमं ॥ प्रययौ सिंहनादेन दिशः सर्वा विनादयन् ॥ ४४ ॥ दुर्योधनोऽपिराजेंद्रशोणितेन परि-
 पुतः ॥ तां निशां प्रतिपेदेथ सर्वभूतभयावहां ॥ ४५ ॥